

Bech-Bruun Advokatfirma
Att. Johan Weihe

Jord & Affald
J.nr. MST-109-00009
Ref. Jebbs
Den 5. december 2011

Sendt pr. e-mail til: jhw@bechbruun.com
Kopi til: komjur@im.dk, ege@im.dk

Svar på anmodning om udtalelse vedrørende miljøbeskyttelseslovens § 49

De har ved brev af 8. juni 2011 til Indenrigs- og Sundhedsministeriet anmodet om en udtalelse vedrørende miljøbeskyttelseslovens § 49.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har den 28. juni 2011 videresendt Deres henvendelse til Miljøministeriet, der har bedt Miljøstyrelsen om at besvare Deres henvendelse.

De anmoder om en udtalelse om, hvorvidt der efter ændringen af ordlyden af miljøbeskyttelseslovens § 49 fra "affaldsbortskaffelse" til "affaldshåndtering" i 2009 er hjemmel til, at kommunale fællesskaber kan varetage opgaver med indsamling af affald for andre kommuner end interessentkommuner. De præciserer, at spørgsmålet alene er, hvilken betydning det har for lokalitetsprincippet, at miljøbeskyttelseslovens § 49 er blevet ændret.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har ved brev af 9. januar 2002 redegjort for fortolkningen af miljøbeskyttelseslovens § 49 i forhold til lov nr. 378 af 14. juni 1995 om kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder.

Det fremgår heraf, at det efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse på baggrund af ordlyden af og forarbejderne til miljøbeskyttelseslovens § 49 samt forarbejderne til den tidligere bestemmelse i den daværende miljøbeskyttelseslovs § 62 a må antages, at miljøbeskyttelseslovens § 49 indeholder en forudsætning om, at de i bestemmelsen nævnte kommunale fællesskaber kan udføre opgaver vedrørende affaldsbortskaffelse, herunder genanvendelsesvirksomhed, i forhold til såvel deltagerkommunerne som andre kommuner. Dette gælder, uanset om det kommunale fællesskab måtte være etableret gennem et pålæg fra miljøministeren i medfør af § 49, stk. 1, eller etableret ved frivillig aftale.

Efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse gælder hjemlen kun kommunale fællesskaber, ikke enkelt kommuner, og den vedrører kun affaldsbortskaffelse, herunder genanvendelsesvirksomhed, ikke indsamling.

Formålet med ændringen af ordlyden af miljøbeskyttelseslovens § 49 ved lov nr. 513 af 16. juni 2009 fremgår af de specielle bemærkninger til § 1 til lovforslag nr. L 152 (2008-09):

”Ændringen af ordene fra »affaldsbortskaffelse« til »affaldshåndtering« sker for at ensrette den danske terminologi på området i forhold til EU-terminologien. Bortskaffelse betyder i EU-sammenhæng enhver operation, der ikke er nyttiggørelse, mens begrebet i dansk affaldslovgivning har haft en noget bredere betydning, som ligger tæt på det, der i EU-sammenhæng angives som håndtering af affaldet, forstået som indsamling, transport, nyttiggørelse og bortskaffelse, herunder tilsyn i forbindelse hermed. I lovforslaget erstattes brugen af begrebet derfor flere steder med begrebet håndtering.

I andre tilfælde, hvor der ifølge bestemmelseernes ordlyd og forarbejder er tale om det i forhold til håndtering snævrere begreb behandling, erstattes begrebet bortskaffelse med behandling.

Det forskellige indhold i samme begreber skaber fortolkningsvivi ved anvendelsen af den danske affaldslovgivning. Forslaget rummer derfor en konsekvensrettelse af brugen af begrebet bortskaffelse, som erstattes af håndtering eller behandling. Lovforslaget bringes dermed også i overensstemmelse med det nye affaldsdirektiv, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98 af 19. november 2008 om affald (herefter affaldsdirektivet) og om ophævelse af visse direktivet....”.

Der er ingen specielle bemærkninger til nr. 43 (§ 49). Der er således ikke i bemærkningerne forholdt sig til konsekvenserne af ændringerne i § 49.

Ud fra ordlyden af bestemmelsen og af bemærkningerne må håndtering forstås som også omfattende indsamling.

Ordlyden af bestemmelsen indebærer, at miljøministeren kan bestemme, at kommuner skal deltage i fælleskommunale løsninger på affaldshåndteringsområdet. Der er således ordlydsmæssigt tale om en bemyndigelsesbestemmelse for miljøministeren, og ordlyden indeholder således ikke i sig selv hjemmel til, at kommunale fællesskaber kan varetage opgaver med indsamling af affald for andre kommuner end interessentkommuner. Ved en fortolkning af bemærkningerne til bestemmelsen, hvoraf det fremgår, at bestemmelsen kun skal anvendes, hvis det ikke ved forhandling kan lykkes kommunerne at nå frem til frivillige aftaler, må det imidlertid lægges til grund, at der forudsætningsvis også er hjemmel til at indgå frivillig aftale.

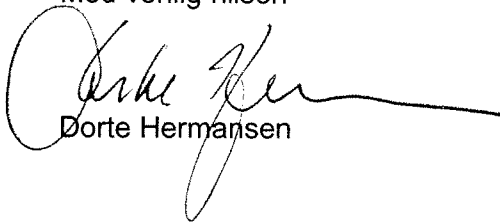
Det oprindelige sigte med § 49 var at løse særlige problemer ved håndtering af særlige affaldsfraktioner, f.eks. shredderaffald, således at en kommune ikke behøvede at have kapacitet til at behandle særlige, ikke så hyppigt forekommende affaldsfraktioner, men kunne få løst enkeltstående problemer med særlige affaldsfraktioner med hjælp fra kommunale fællesskaber.

Det er samlet Miljøstyrelsens vurdering, at der er hjemmel til, at kommunale fællesskaber kan varetage opgaver med indsamling af affald for andre kommuner end interessentkommuner med de begrænsninger, der måtte følge af andre regler.

Da der er hjemmel i § 49 til, at et kommunalt fællesskab kan løse opgaver uden for kommunens grænser, er det ikke relevant at vurdere spørgsmålet i forhold til det såkaldte lokalitetsprincip.

De har alene spurgt til, hvilken betydning det har for lokalitetsprincippet, at miljøbeskyttelseslovens § 49 er blevet ændret, og De har anført, at De er opmærksom på; at der gælder andre begrænsninger og vilkår for kommunale fællesskabers varetagelse af opgaver for andre kommuner. Miljøstyrelsen har derfor ikke taget stilling til de begrænsninger, der måtte følge af andre regler, herunder EU-retten.

Med venlig hilsen

Dorte Hermansen